

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Προσφυγή της εταιρείας Ferchimex SA κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 11 Ιανουαρίου 1993

(Υπόθεση C-8/93)

(93/C 52/08)

Η εταιρεία Ferchimex SA, εκπροσωπούμενη από τους Alastair Sutton, δικηγόρο Αγγλίας και Ουαλίας και Αριστοτέλη Ν. Καπλανίδη, δικηγόρο Θεσσαλονίκης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Marc Loesch, 8, rue Zithe, άσκησε στις 11 Ιανουαρίου 1993 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να ακυρώσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3068/92 του Συμβουλίου για την επιβολή οριστικού δασμού αντιτάμπινγκ επί των εισαγωγών χλωριούχου καλίου (ποτάσας), καταγωγής Λευκορωσίας, Ρωσίας και Ουκρανίας⁽¹⁾.
2. να διατάξει οποιαδήποτε άλλα μέτρα κρίνει σκόπιμα και
3. να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

- α) Το Συμβούλιο παρανόμως στηρίχθηκε σε μία μόνο εταιρεία (Rotacan) η οποία συνδέεται με τους καταγγέλλοντες, στη σχετική αγορά.

Η Επιτροπή, κατά το ότι στηρίχθηκε αποκλειστικά σε πληροφορίες της εταιρείας Potash Company of Canada Limited (Rotacan), θυγατρική ανήκουσα εξ ολοκλήρου στους κυρίους καταγγέλλοντες, προκειμένου να προσδιορίσει την κανονική αξία, ενήργησε παράλογα και κατά παράβαση του άρθρου 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88⁽²⁾ και κατά παραβίαση των αρχών της φυσικής δικαιοσύνης που απαιτεί, τα κύρια στοιχεία για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας στη χώρα εξαγωγής ή αναφοράς να είναι αντικειμενικά και να μην προέρχονται από καταγγέλλουσες εταιρείες ή θυγατρικές αυτών που έχουν κάθε συμφέρον να δομηθούν την Επιτροπή να διαπιστώσει ότι υπάρχει ντάμπινγκ και επομένως να αποδείξουν όσο το δυνατό υψηλότερη τιμή.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 308 της 24. 10. 1992, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. L 209 της 2. 8. 1988, σ. 1.

- 6) Η Rotacan δεν είναι αντιπροσωπευτική.

Ανεξάρτητα από τη σχέση μεταξύ Rotacan και των καταγγελλουσών εταιρειών SCPA και Kali, η Επιτροπή παρέδωξε το άρθρο 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 καθόσον περιόρισε την έρευνά της σε ένα Καναδό παραγωγό ποτάσας που εν πάση περιπτώσει δεν ήταν αντιπροσωπευτικός της καναδικής αγοράς δεδομένου ότι είναι εγκατεστημένος στη μικρότερη από τις δύο ξεχωριστές αγορές ποτάσας του Καναδά και ο οποίος εν πάση περιπτώσει δρισκόταν κατά την περίοδο της έρευνας σε οικονομικές δυσχέρειες και πωλούσε στην καναδική αγορά κάτω του κόστους παραγωγής.

- γ) Οι υπολογισμοί των τιμών στην αγορά αναφοράς δεν αιτιολογούνται.

Γενικότερα και πέραν των αναφερομένων στις παραγράφους α) και β) ανωτέρω επιχειρημάτων της προσφεύγουσας, η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν παρέχουν επαρκή αιτιολογία στις αιτιολογικές σκέψεις 7 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3068/92, κατά παράβαση του άρθρου 190 της συνθήκης ΕΟΚ, προκειμένου να στηρίξουν τα συμπεράσματά τους σχετικά με τις τιμές αγοράς στον Καναδά και στις Ηνωμένες Πολιτείες που χρησιμοποιήσαν για τον υπολογισμό της κανονικής αξίας.

- δ) Παράνομος υπολογισμός της κανονικής αξίας.

Κατά τον υπολογισμό της κανονικής αξίας της ποτάσας κοκκώδους ποιότητας, η Επιτροπή δεν απέκλεισε τις μη αντιπροσωπευτικές τιμές των ομοειδών προϊόντων στην καναδική αγορά, κατά παράβαση του άρθρου 2 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88.

- ε) Παράνομη εκτίμηση της ζημίας λόγω του ότι δεν ελήφθη υπόψη ο ρόλος των καταγγελλουσών ως εισαγωγέων.

ι) αναλύοντας την προβαλλόμενη ζημία της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και συγκεκριμένα στις αιτιολογικές σκέψεις 24 έως 33 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1031/92⁽³⁾ και 16 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3068/92, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν εφάρμοσαν το άρθρο 45 παράγραφος 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 λαμβάνοντας υπόψη ότι οι εισαγωγές από χώρες μη μέλη των ΕΚ γίνονται κατά το μεγαλύτερο μέρος μέσω του δικτύου πωλησέων των παραγωγών ΕΚ και κυρίως των καταγγελλουσών SCPA και Kali,

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. L 110 της 28. 4. 1992, σ. 5.

- ii) περαιτέρω και γενικότερα, η Επιτροπή και το Συμβούλιο παρέλειψαν να λάβουν υπόψη, κατά την εκτίμηση της ζημίας, την έκταση στην οποία οι Ευρωπαίοι καταγγέλλοντες — ειδικότερα η SCPA και η Kali — συνέβαλαν στη δική τους ζημία (self-inflicted injury), με τις δικές τους μαζικές εισαγωγές από κράτη CIS και από άλλες πηγές.
- iii) η Επιτροπή δεν προσδιόρισε ποσοτικώς — καίτοι σε συνεργασία με τις καταγγέλλουσες εταιρείες είχε τη δυνατότητα να το πράξει — τον όγκο και τις συνέπειες των εισαγωγών που πραγματοποιούνται μέσω διαύλων ελεγχόμενων από τους Ευρωπαίους καταγγέλλοντες και των «ελευθέρων» εισαγωγών, ιδίως των εισαγωγών «ποτάσας περεστρόικα» κατά την περίοδο αναφοράς,
- iv) η Επιτροπή και το Συμβούλιο δεν φρόντισαν να ενημερώσουν τις πληροφορίες περί της ζημίας για όλη τη διάρκεια των ερευνών.

στ) Παράνομη αποτίμηση της ζημίας λόγω του ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι συνέπειες των εισαγωγών από άλλα κράτη εκτός της Ρωσίας, Λευκορωσίας και Ουκρανίας.

Η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η φερομένη ζημία οφείλεται αποκλειστικά στις εισαγωγές ποτάσας από τα εν λόγω τρία κράτη και δεν στήριξε τον ισχυρισμό της ότι έκανε διάκριση μεταξύ των ενδεχομένων συνεπειών των εισαγωγών από άλλες πηγές και των υπό έρευνα εισαγωγών.

η) Υπέρβαση της προθεσμίας για τη διεξαγωγή της έρευνας.

Η Επιτροπή δεν τήρησε την προθεσμία του ενός έτους που προβλέπει το άρθρο 7 παράγραφος 9α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 για την ολοκλήρωση της έρευνας και, κατά παράβαση του άρθρου 190 της συνθήκης ΕΟΚ, δεν αιτιολόγησε το γεγονός ότι η έρευνα υπερέβη το ένα έτος κατά τη διάρκεια.

θ) Παράνομη χρήση πληροφοριών που δεν είχαν ενημερωθεί για τον προσδιορισμό των ληπτέων μέτρων, πράγμα που κατέληξε στη διακοπή της εμπορικής δραστηριότητας της προσφεύγουσας.

Η Επιτροπή, κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και της δικής της πρακτικής, δεν προσάρμοσε στα νέα δεδομένα τις πληροφορίες βάσει των οποίων υπολογίστηκε το ντάμπινγκ και κατ' αυτόν τον τρόπο το μέτρο της ελάχιστης τιμής εισαγωγής ήταν υπερβολικά περιοριστικό. κατά παράβαση του άρθρου 13 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2423/88 και της αιτιολογικής σκέψεως 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1031/92 που ορίζει ότι «η επιβολή μέτρων αντιντάμπινγκ δεν θα πρέπει να απομακρύνει από την κοινοτική αγορά τα προϊόντα που προέρχονται από τις εν λόγω χώρες ούτε θα πρέπει να στερηθούν οι παραγωγοί, όπως φάνηκε να ανησυχούν, μια πολύτιμη πηγή συναλλάγματος που είναι απαραίτητη για την οικονομία των χωρών που αποτελούσαν τη Σοβιετική Ένωση...».

ι) Αυθαίτερη και αδικαιολόγητη επιλογή της περιόδου αναφοράς.

Οι ενέργειες της Επιτροπής υπήρξαν αυθαίρετες, εισάγουν δυσμενή διάκριση και παραβιάζουν το άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο γ) και συγκεκριμένα η επιλογή τεχνητής περιόδου αναφοράς που έληξε πολύ πριν από την έναρξη της έρευνας, η οποία εντοπίστηκε κατ' αυτόν τον τρόπο σε περίοδο κατά την οποία η εμπορική πρακτική είχε κλονιστεί λόγω πολιτικής και οικονομικής αναταραχής στην ΕΣΣΔ και διότι δεν ελήφθη υπόψη ο ποσοτικός περιορισμός επί των εισαγωγών ποτάσας από την ΕΣΣΔ που επεβλήθη κατά το κοινοτικό δίκαιο αμέσως πριν από την έναρξη της έρευνας αλλά μετά την επιλεγείσα περίοδο αναφοράς.

κ) Δεν ελήφθησαν υπόψη οι πραγματικοί και οι νομικοί ισχυρισμοί της προσφεύγουσας.

Η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 21 Σεπτεμβρίου 1992 και κατ' αυτόν τον τρόπο η προσφεύγουσα δεν είχε τη δυνατότητα να διατυπώσει την άποψή της, ειδικότερα δε η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας σχετικά με το ντάμπινγκ, τη ζημία, την καταλληλότητα του προτεινομένου μέτρου και το κοινοτικό συμφέρον.

λ) Δεν ενημερώθηκαν οι εκπρόσωποι εξαγωγικών χωρών.

Κατά παράβαση του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχείο 6) και του άρθρου 4 στοιχείο α), η Επιτροπή δεν ενημέρωσε τους εκπροσώπους της Ρωσίας, Λευκορωσίας και Ουκρανίας για την ύπαρξη της αντιδικίας αυτής και κατ' αυτόν τον τρόπο δεν τους έδωσε τη δυνατότητα να «εξετάσουν όλα τα στοιχεία που τέθηκαν στη διάθεση της Επιτροπής» από τους ενδιαφερομένους και να προβούν στις κατάλληλες ενέργειες και να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις που θα έκριναν σκόπιμες.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Genova με Διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1992 την οποία εξέδωσε στην υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Corsica Ferries Italia Srl και Corpo dei Piloti del Porto di Genova

(Υπόθεση C-18/93)

(93/C 52/09)

Με Διάταξη της 14ης Δεκεμβρίου 1992, που περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Ιανουαρίου 1993, ο Πρόεδρος του Tribunale di Genova, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Corsica Ferries Italia Srl και Corpo dei Piloti del Porto di Genova, υπέβαλε στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Συμβιβάζονται προς τα άρθρα 5 και 7 της συνθήκης ΕΟΚ οι διατάξεις της εθνικής έννομης τάξεως οι οποίες, για τα πλοία τα οποία εκτελούν κανονική γραμμή μεταξύ